

Els grans crims de la intolerància religiosa

per TERESETA ROQUÉ

El passat dia 16 de Febrer, en aquest gloriós 16 de Febrer de 1936, es compliren 336 anys de la mort del gran màrtir de la veritat Giordano Bruno, que fou cremat viu per haver defensat la teoria de la infinitat de l'Univers i de la pluralitat dels móns, enfront del que diuen les Sagrades Escripures de la Religió Catòlica.

Giordano Bruno, italià, nascut poc després de la mort de Copèrnic, en la seva joventut fou frare dominic. Molt aviat el seu temperament estudiós i reflexiu li proporcionà seriosos dubtes fins que deixà els hàbits, i com sigui que fora del convent efectuava una brillant campanya en favor de les seves opinions, se'l perseguí i fugí a l'estranger, on es féu un gran prestigi entre els savis d'aquell temps, entesos en matèries d'Astronomia. Donà diverses conferències a Anglaterra i va escriure algunes obres, desenrotllant en elles el seu criteri sobre l'existència d'altres móns i sobre la infinitat de l'Univers. Col·leccionà importants observacions que facilitaren en gran manera posteriors

estudis de l'Astronomia i molts dels seus punts foren més tard confirmats per la Ciència. Això succeïa a darrers del segle XVI. Molt prompte, els agents del Sant Ofici, aquella macabra i terrorífica institució, el voltaren i l'obligaren a retornar a Itàlia, essent detingut a Venècia i tancat en una presó infecte per espai de sis anys, faltat del que per ell era la raó de la seva existència: els estudis i els llibres. Al final d'aquest temps fou traslladat a Roma i comparegué davant el Tribunal de la Inquisició. Giordano Bruno sostingué davant dels seus botxins totes les seves opinions, no transigí absolutament en res, ni a la vista dels torments més horribles. El dia 16 de Febrer de l'any 1600, Giordano Bruno moria cremat en una de les places públiques de Roma.

Tots els homes que han donat la seva vida per una idea o han anat al suplici per llurs conviccions religioses, mereixen la veneració de la humanitat. Però els màrtirs de la religió, i em refereixo concretament al catolicisme, en el moment suprem del sacrifici tenien un poderós

auxiliar. Creien que passaven en un instant, de la vida terrena a la celestial, de la persecució a la glòria, del sofriment al benestar, i això podia donar-los el coratge necessari per afrontar la dura prova. Giordano Bruno no podia tenir cap d'aquests consols; les seves opinions filosòfiques i les doctrines per les quals entregava la vida, li restaven tota esperança, doncs després de la mort res existeix. Voleu quelcom més grandios que el generós sacrifici d'aquest home admirable? Amb una sola paraula de retractació, Bruno hauria salvat la vida, i no obstant tot i saber que entrava en el no res de la mort i l'horrible sofriment del foc cremant la seva carn, el gran heroi de la veritat moria sens retrocedir ni un mil·límetre de les seves afirmacions, la majoria de les quals avui són principis sòlidament establerts.

La civilització humana té d'aixecar un monument a Giordano Bruno. No està molt lluny el dia en que l'estàtua del màrtir de la ciència brillarà sobre mateix de la cúpula de Sant Pere de Roma.

INFORMACIO ESPORTIVA

El Campionat de Lliga de Futbol de la segona categoria

Olot F. C. 3, - Girona F. C. 1

Un bon partit fou el que jugaren el passat diumenge al camp de l'Estació els equips de l'Olot i el Girona. Partit de campionat, plè de nerviosisme, emotiu, amb jugades valentes, dures, a voltes. Un joc viu, mogut, portat amb rapidesa esgotadora, amb l'ànima més que amb els peus, també, a voltes. I després de tot això, un equip científic, amb jugadors ben destacats en els seus rengles, i amb una preparació excel·lent, qui, després de portar la iniciativa del joc durant bona part del primer temps, es veu desbordat i demoralitzat, en aquell formidable segon temps que ens oferí l'equip de l'Olot. Heus ací explicat el què fou l'encontre de Campionat de Lliga jugat diumenge passat al camp del club degà de la nostra ciutat. Encontre que situa l'Olot en el primer lloc en la classificació d'aquest torneig.

El primer temps finalitzà amb el resultat d'un gol a cap a favor del Girona,

marcat per Clara qui passa la defensa i bat Tressené amb un xut a l'angle.

A la segona part reacciona l'Olot i en un garbuix davant la porta de Florenza, promogut per un centre de Plana, els locals obtenen l'empat. Continúa dominant l'Olot i fruit d'aquest domini en vé el gol del desempat lograt per Va I, el qual també obté el tercer i últim de la tarda.

Pels locals tots bregaren amb encert, però cal fer resaltar l'actuació de Pau, a la defensa, que junt amb Cervantes foren els millors dels locals. Prieto, apagat a la primera part, tingué, també, una excel·lent actuació en el segon temps.

Pel Girona es distingiren la defensa, en Trias, encara que una mica dur, en Clara i en Dalmau.

A les ordres d'Alemanys, els equips s'arregleraren com segueix:

Olot F. C.: Tressené, Pau, Pujol, Gammell, Prieto, González, Plana, Valentí, Va I, Va II, i Cervantes.

Girona F. C.: Florenza, Saiz, Caritg, Vázquez, Trias, Dalmau, Pasqual, Enche, Sala, Clara, Xifre.

El públic fou molt nombrós i en sortí satisfet per la victòria local.

CLASSIFICACIÓ

Olot F. C.	6 punts
Girona F. C.	5 »
U. E. Blanes.	4 »
F. C. Banyoles	4 »
Popular d'Arenys	0 »

Demà, a Banyoles, Olot F. C. contra F. C. Banyoles

Demà, diumenge, dia 22, l'equip de l'Olot es traslladarà a Banyoles per tal d'enfrontar-se amb el titular d'aquella població en partit de Lliga. Aquest partit és decissiu per l'equip local ja que de sortir-ne vencedor es faria probable campió.

L'equip que presentarà l'Olot serà el mateix que derrotà diumenge passat al Girona, o sigui: Tressené, Pau, Pujol, Gammell, Prieto, González, Plana, Valentí, Va I, Va II, i Cervantes.

Tots els qui desitgin acompanyar l'equip en aquest desplaçament poden inscriure's al local social (Cafè Esport).

L'hora de sortida és a dos quarts de dues en punt de la tarda.